

מכתקוים ארותי

שחכונות אלה נפגשות אצלה — אדרבא. מי צירי אכסיה לה עניין מלא. היא לא תת' אכוב.
הכל טוב ויפה, בחורי החבוב, אך מי הכניס לך לראש את הרעיון שאתה חכם כל כך?

★ ★ ★

ג'ינג'ים וגומות

(1141/68) לא משמיעה לי את התקליט שהחברה אמרו לה ש... משום שהחברה לא אמרו לה, אומרת היא. היא רואה את עצמה סתם נערה רגילה עם קצת ג'ינג'ים על האף וגומות'הן בלחיים. אז אתה רוצה להכיר אותה אם אתה בן 18? היא רק מבקשת שלא תשים לב אם תראה דמויות בעיניה, כאשר משמיעים את באב'אל'וואד, או כאשר היא חוזה במצעד יום העצמאות (לא, זה באמת כבר מוגזם). נו, ואתה בטח אחד כזה-עמ'ד'ם-מ'ר'ק'ו-ח'ו-ש'ה-ו-מ'ו-ר' והכל, אז אל תכעס עליה אם היא כותבת על דפי'ם תלושים ממחברות הכימיה של אחיה הסטודנט. ושתשלח תמונה. ושתאהב ספורט, אתה שומע? אל תאמר לה שאמרת לי: היא בת 16.

★ ★ ★

בת משק פשוטה

אני חוששת ש(1141/69) היא לאקונית, משום שאין לה

מה לומר, מלבד שהיא בת'משק פשוטה, כבת 16, אהבת לבלות ורוצה להתכתב עם נער כבן 17-19 עליו, נחמד ומעניין ושנושאי ההתכתבות לא חשובים.

★ ★ ★

צריך לדעת

הוא חבוב (1141/70). כל-כך לא יהיר ומשתחץ. אל תהיי בוועלית. כתיבי אליו:
"אני יודע אל מי אני כותב, אולי אליך, החיילת, שציפית כל השבוע לחוספת השבת, וכשהיא הגיעה סוף סוף, היא היתה אפורה, עצובה ומאכזבת כמו קודמותיה. שוב בילית את ערב השבת בחברת הספר והרדיו, וגם למוצאי שבת לא הזמין אותך איש לצאת עמו. ואולי כלל אינך חיילת, אולי את היא הנערה, ששוב ראיתיה בקולנוע בחברת הוריה, ואולי היית דוקא עם חברה, אך בן-לחייה מהמין שאותו היית רוצה באמת, לא היה עמך.
בעצם, כבר אז בקולנוע, רציתי לפנות אליך, אלא שלא ידעתי איך. באמת זו בושה, עם עשרים ואחת שנותי, הייתי כבר צריך לדעת איך. אבל העובדה היא שאיני יודע, ולכן גם אני יושב בבית ביום שישי, ואם אני יוצא בערב, הרי זה תמיד לבדי.
ומכיוון שלא ידעתי כיצד לפנות אליך אז, הרי אני מנסה בדרך זו. לכן אם את מסכימה אתי, שיהיה יותר טוב לשנינו אם נכיר זה את זה, ונעשה כל אותם דברים יחד, אינך צריכה אלא לקחת נייר וכלי כתיבה ולכתוב מכתב קטן."

שוק על ברך

כחים נפלו כמעט מכסאותיהם. חצאיותיו היו קצרות עד קצה גבול היכולת. כל הברך היתה בחוץ. קמה מבוכה גדולה, הקונים האמריקאים תבעו חצאיות קצרות גם מיתר בתי-האופנה שנגזו, לפי שעה, את הדגמים החדשים, מכרו חצאיות קצרות. באנגליה, נזעקו כל כתבות האופנה אל הנשק. "זהו הידור של פולי ברז'ר", צעקה כותרת שונה בדיילי טלגרף, "ס'לוראן שיכנע אותי כי האופנאי הצעיר היוצר ביותר בפאריז כיום, הוא פייר קארדן", צווחה כתבת אחרת. ס'לוראן נשאר אדיש ותקיף.
ועכשיו, הסתכלו על ההבדל הקטן, משמאל לימין: האורך הנוכחי — אינך וחצי מתחת לברך. האורך של קארדן — 2" מתחת לברך; האורך של באלמן — 3" מתחת לברך. האורך של ס'לוראן — עיניים הרואות.

ניקיסה הודיע שהוא יבקר את אייק, הקונגרס היהודי העולמי ננעל בשבדיה והמלך השבדי אמר שהוא מאושר שזה קרה בשבדיה, היתה הפיכה קטנה בקוסטה-ריקה — אך כל זאת כאיין וכאפס להפיכה הגדולה שערך צעיר בן 23, כחוש, ממושקף ושונא נשים, כנראה, איב ס'לוראן, וירשו של דיור, זה שנידנד את הנשים על סראפז בשנה שעברה.
לפני כשבועיים נערכו בפאריז, רומא ולונדון תצוגות אופנת-הסתיו, של כל בתי האופנה הגדולים. קיטרי-האופנה קבעו שהחצאית תרד קצת, המקטורנים יהיו ארוכים יותר, השחור יהיה הצבע השולט, והכל, מעילים, חליפות ושמלות, יהיו מטורנים בפרווה.
ס'לוראן, פתח את התוצגת שלו יום אחד אחריהם. הנוי

אמרו, אתם המאבדים דברים: אינכם מרגישים את עצמכם טפשיים לגמרי כאשר אתם רואים את עצמכם מודפסים? זה, אני מקווה, יהיה עונשו של אברהם גבריק, מרחוב דב הוז 8, תל-אביב (טלפון 25825).
למען האמת, מאו ומתמיד בחלתי במדורך, למרות שזה הדבר הראשון שאני קורא עם פתיח את העולם הזה. בסופו של דבר מגיע אף אני לאותו מצב ניקלה, ככתבי אליך את מכתבי זה.
למרות שמבזבז אני זמן וכול, יוצא אני מתוך ההנחה שאולי אמצא אף אני תועלת במדורך, ולו אך הפעם. מער' לם לא סגדתי למדורים מסוג זה, וביחוד כשליך.
ובכן, העניין הוא בזה. מנסה אני להכיר נערה בכל מחיר. נערה זו היא כמובן מסיימת. אם היא מכבדת את עצמה, הרי שאין תקוה למצוא אותה דרך מדורך, כיוון שהיא ודאי לא קוראת אותו, אם היא מכבדת את עצמה פחות. יהיה לי סיכוי כלשהו.

"נערה זו פגשתיה לראשונה לפני כחודש ימים, בבית לייטן בתל-אביב, בליל שישי. לו לפחות הייתי מכיר משהו מבין חבריה וחברותיה שהסתובבו לידה, כי אז הייתי חוסך לי בול, אך לא כך היה הדבר. אותו ערב פשוט לא היה לי דם לגשת לעניין. ציפיתי שאפגוש אותה בימי השישי שיבואו לאחריו — והיא לא הופיעה. ביום השישי, 31.7, ראיתיה עוברת ליד קפה שטרן בחברת מספר ידידים. אם ישבתי אז, באותו בית-קפה, עם מספר ידידים. השעה היתה 12.30 בקירוב, היא וחבריה נכנסו למונית, שפניה היו מועדות דרומה.
סימנים מיוחדים איני יכול לציין עליה, רק זאת ששע' רה קצר, והיא בכלל חמודה אלף. ודאי תשאלו את עצמך כיצד היא תזוהה אותי. ובכן, זוכרת היא את חלופי המבטים בינה לביני — יותר ממני — בבית-לייטן, וכמו כן אז, ליד שטרן. היא נעצה בי מבט אשר הראה לי שהיא מכירה אותי."

★ ★ ★

שונא טפשעשרה

שלא יהיו לך אשליות כשתלכי לכתוב אל (1141/67). עושה רושם שהוא משתגע אחרי עצמו:
"אני שונא — אולי יותר מצנון — את גיל הספשעשרה. כי מי שהמציא את השם הזה, ראוי שייקרא גאון (אתה מחמיא לי). וזאת מסיבה פשוטה שעל גופי הרגשתי את זה עוד לא פגשתי בת בגיל הזה שהיא לא טפשה.
"אני מתאר לי את בנות הגיל הזה, קוראות את זה, וחורקות שן. אז שימישוכי לחרוק וישקו לי... ואם אני יוצא עם יותר גדולות, אז הן רוצות להתחתן, ועדיין לא נמצאה אחת שתשכנע אותי מדוע דוקא לנהוג כך.
"על עצמי לא ארבה בדיבור. אני חושש מאד שלא תפרי סמי את מכתבי, אם אמשך לכתוב. תיכף תגידו בהערתי ביניים שאת שונאת צנחנים וצנחנים-לשעבר, אז איני רוצה להמשיך ולדבר על העבר שלי.
"... בהחה עוסק אני בחינוך, לא על משקל של "שליח משרד החינוך". ועכשיו לעניין הביקוש. גמרת עם התיצע: מי שעדיין חושבת שהיא אינה עלולה לפזר הפגנה קטנה שבקטנות, ושיש לה בקורקוד מעט שכל במקום תבן — אני מבכר את שתי התכונות, מאחר והן לעולם אינן נפגשות. יופי ואופי — האחרון עדיף. ואם ישנה כזאת

אל תהיה כבול לשענון

סע במכוניות. אגד" ברגע הנוח לך בקווים בינעירוניים ראשיים - מכונית כל 15 דקות
מהיר יותר - בטוח יותר - נוח יותר